

ආනන්තරික පාප කර්මයන් හා
සංසිච්ඡදා සූත්‍රය

පූජ්‍ය මිච්චපලානේ සිරි ධම්මාරංකාර හිමි

ආනන්තරික පාප කර්මයන් හා
සංඝභේද සූත්‍රය

පූජ්‍ය ථේරණපාලානේ සිරි ධම්මාරංකාර හිමි

ආනන්තරික පාප කර්මයන් හා සංසිභේද සූත්‍රය

පූජ්‍ය මිච්ඡාපලානේ සිරි ධම්මාලංකාර හිමි

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ සංග්‍රහයේ 3 වන කොටස

මුද්‍රණය :

සුරේන්ද්‍ර ග්‍රැෆික්ස්, මාතර.

දුරකථනය : 041-2227688

ෆැක්ස් : 041-2223802

විද්‍යුත් තැපෑල: surencom@sltnet.lk

1. පරිකල්ප සහිත (අංගුත්තර නිකාය 3)

"පංචකම්මානි ආනන්තරිකානි"

129. "පඤ්චමෙ, හික්ඛවෙ, ආපායිකානෙරයිකා පරි කුප්පාඅතෙකිච්ඡා. කතමෙපඤ්ච? මාතා [මාතරං(ක.)] පිටිතා වොරොපිතාහොති, පිතා[පිතරං (ක.)] පිටිතාවොරොපිතො [වොරොපිතා(ක.)]හොති, අරහං [අරහන්තං (ක.)] අරහා (ස්වා) පිටිතාවොරොපිතොහොති, තථාගතස්සදුට්ඨෙන චිත්තෙන ලොහිතං උප්පාදිතංහොති, සඞ්ඝොතින්තොහොති. ඉමෙධො,හික්ඛවෙ, පඤ්ච ආපායිකානෙරයිකාපරිකුප්පාඅතෙකිච්ඡා"ති. නවමං.

2. ද්වියසික්ඛාපදසුත්තං (අංගුත්තර නිකාය(2) චතුක්ක නිපාත පාලි)

236. "චත්තාරිමානි, හික්ඛවෙ, කම්මානිමයාසයං අභිඤ්ඤාසච්ඡි කත්වාපවෙදිතානි, කතමානිචත්තාරි? අත්ථි, හික්ඛවෙ, කම්මං කණ්හංකණ්හච්ඡාකං: අත්ථි , හික්ඛවෙ කම්මංසුක්කංසුක්කච්ඡාකං; අත්ථි, හික්ඛවෙ, කම්මංකණ්හසුක්කංකණ්හසුක්කච්ඡාකං; අත්ථි , හික්ඛවෙ, කම්මංඅකණ්හඅසුක්කං අකණ්හඅසුක්කච්ඡාකං කම්මක්ඛයාසංචත්තති.

"කතමඤ්ච, හික්ඛවෙ, කම්මංකණ්හංකණ්හච්ඡාකං? ඉධ, හික්ඛවෙ, චිකච්චෙනමාතා[චිකච්චොමාතරං(ක)] පිටිතාවොරොපිතාහොති, පිතා[පිතරං(ක)]පිටිතාවොරොපිතො[වොරොපිතා(ක)] හොති, අරහං [අරහන්තං(ක)]පිටිතාවොරොපිතො[වොරොපිතා(ක)]හොති, තථාගතස්ස දුට්ඨෙන චිත්තෙන ලොහිතං උප්පාදිතං[උප්පාදිතා (ක)]හොති, සඞ්ඝොතින්තොහොති, ඉදංචුවිච්චි, හික්ඛවෙ, කම්මංකණ්හං කණ්හච්ඡාකං

“කතමඤ්ච, හික්ඛවේ, කම්මංසුක්කංසුක්කවිපාකං? ඉධ, හික්ඛවෙ, චකච්චොපාණානිපානා පටිවිරතොහොති, අදින්නාදානා පටිවිරතොහොති, කාමේසුමිච්ඡාවාරා පටිවිරතො හොති, මුසාවාදා පටිවිරතො හොති, පිසුණායවාචාය පටිවිරතො හොති, චරුසායවාචාය පටිවිරතො හොති, සම්චප්පලාපා පටිවිරතො හොති, අනභිජ්ඣධාලු හොති, අධියාපන්නවිත්තො හොති, සම්මාදුට්ඨි [සම්මාදුට්ඨිකො(සී.ස්.යා.කං)] හොති. ඉදංචුවචති, හික්ඛවෙ, කම්මංසුක්කංසුක්කවිපාකං.

“කතමඤ්ච, හික්ඛවේ, කම්මංකණ්හසුක්කංකණ්හසුක්කවිපාකං? ඉධ, හික්ඛවෙ, චකච්චො සධ්දියාධජ්ඣධම්පි අධ්දියාධජ්ඣධම් පිකායසඛධාරං අභිසඛධරොති...පෙ..ඉදංචුවචති, හික්ඛවෙ, කම්මං කණ්හසුක්කං කණ්හසුක්කවිපාකං.

“කතමඤ්ච, හික්ඛවේ, කම්මංඅකණ්හඅසුක්කංඅකණ්හඅසුක්කවිපාකංකම්මක්ඛයායසංවත්තති? තත්ථ, හික්ඛවෙ, යමිදංකම්මං කණ්හංකණ්හවිපාකං...පෙ..ඉදංචුවචති, හික්ඛවෙ, කම්මං අකණ්හ අසුක්කං අකණ්හඅසුක්කවිපාකංකම්මක්ඛයායසංවත්තති., ඉමානිධො, හික්ඛවෙ, චත්තාරි කම්මානි මයාසයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදිතාහි”ති. පඤ්චමං.

බුදුපියාණන් වහන්සේ දේශනා කර වදාළ පරිදි මිනිසෙකුට උපත ලත් කෙනෙකුට කරගත හැකි ලොකුම පාප කර්මයන් පහකි. මෙම පාප කර්මයන් හැඳින්වූයේ “ආනන්තරික පාප කර්මයන් ලෙසිනි”. ඉහත සඳහන් කරණ ලද සුත්‍රධර්ම දෙකෙන්ම පෙන්වා මතුකර දෙන්නේ මෙම පංච ආනන්තරික පාප කර්මයන් පිළිබඳවය.

ආනන්තරික පාප කර්ම මෙන්ම ආනන්තරික කුසල කර්මයන්ද ආනන්තරික ඵල සංමාපත්තිද ත්‍රිපිටක ධර්මයේම සඳහන්ව ඇත.

“ආනන්තරික” යන බුද්ධ භාෂිතයේ වන මාගධි පදයේ අර්ථය අතරක් නැතිවම ඵල විපාක උරුම වෙත ක්‍රියාවක් යන්නයි. මෙවන් ආනන්තරික (අන්තර්තරික) පාප ක්‍රියාවක් යමෙකු විසින් කරණු ලැබූ මොහොතේ පටන්ම එහි බලය ශක්තිය පවතිනා තුරුම එය විපාක වශයෙන් පලදී අවසන් වන තුරුම හිස ඔසවන්නට බැරි ආකාරයටම ධර්ම මාර්ගය වැසී යටපත් වී යාම මෙයින් විග්‍රහ කර පෙන්වා දෙන ධර්මතාවයයි. ආනන්තරික කුසල ක්‍රියාවක් වශයෙන් හඳුන්වන්නේ සෝතාපන්න ආදී මාර්ගඵල ලැබීමයි. සෝතාපන්න මාර්ගය නිවැරදිවම දැක වී මඟ අනුගමනය කරණු ලබන තැනැත්තාට නියත සම්බෝධි පරායනයෙන්ම සසර ගමන කෙළවර කරගන්නට වී කුසල ක්‍රියාව උපකාර වෙයි. මඟඵල ලබා ගනී.

මේ ආකාරයෙන්ම ආනන්තරික ඵල සංමාපත්තීන් ගැනද ත්‍රිපිටක දහමේ සඳහන් වෙයි. යම් අධිෂ්ඨානයක් ඇතිව මගපලයට පත්වූ උත්තමයෙකු ආනන්තරික ඵල සම්මාපත්තියට සම වැදීමෙන් වී අධිෂ්ඨාන කරගත් කාලය අවසන් වන තුරුම අතරක් නැතිවම වී ඵල සම්මාපත්තියෙහි පිහිටා සිටිය හැකි වෙයි.

ආනන්තරික පාප කර්මයන් හැටියට ත්‍රිපිටක ධර්මයේ සඳහන් වන මූලිකම කරුණු පහකි.

1. මානා ජීවිතා වොරෝපිතා හෝති
2. පිතා ජීවිතා වොරෝපිතා හෝති
3. අරතා ජීවිතා වොරෝපිතා හෝති
4. තථාගතස්ස දුට්ඨේන විත්තේන ලෝභිතං උප්පාදිතං හෝති
5. සඛිඤ්ඤා භින්නෝ හේදෝ හෝති

යමෙක් තම මව ඝාතනය කළහොත්, පියා ඝාතනය කළහොත්, අරහතුන් වහන්සේ කෙනෙකුන්ගේ දිවි තොර කල හොත්, දුෂ්ඨ වූ වැරදි

සහගත චේතනාවක් ඇතිව ලොව්තුරා බුදු කෙනෙකුන්ගේ ලේ සෙලවීමක් සිදු කලහොත් සහ සංඝභේදය කළහොත් ඒ පුද්ගලයා නියත වශයෙන්ම අපාගතවීම, නිරයෙහි උපත ලැබීම, කරුණ ලද පාප කර්මය වෙනුවෙන් දුක් සහිත වූ එල විපාක උරුම වීම කාටවත්ම වෙනස් කර ගත නොහැකිය.

හේතුවල දහමට අනුව හේතුව කරගත් පසුව එල විපාක උරුමවීම නියතයකි. හේතුව නිවැරදිව තේරුම් ගෙන, හේතුව නොකර, හේතුවෙන්ම මිදි නිදහස්වීම, ශුද්ධ, බුද්ධ දේශණාවයි.

මෙම ආනන්තරික පාප කර්මයන් පහ අතරින් අද වනවිට බහුලවම මිනිසුන් විසින් සිදුකරගන්නා "සඩඤ්ඤා භින්නෝ භේදෝ" යන පද වලින් විග්‍රහ කරන ලද පාප කර්මය පිළිබඳ බුද්ධ භාෂිතයට අදාලවත් ධර්මානුකූලවත් කරුණු පහදා දීම මේ ලිපිය ලියා විලි දැක්වීමේ චක්‍රම පරමාර්ථයයි.

සඩඤ්ඤා භේදය යනුවෙන් විග්‍රහකරණ ලද පාප කර්මය පද පරම ලෙසින් වැරදියට අද වන විට අර්ථ දක්වන්නේන් දරුවන්ට හා පිරිවෙන් වල කුඩා සාමන්තරයන් වහන්සේලාට කියාදී උගන්වන්නේන් වරදි ලෙසිනි. යම්කිසි ආකාරයකින් භාමුදුරුවරුන් දෙදෙනෙක් හෝ පැවිදි වූ දෙදෙනෙක් හෝ අතර භේදයක් ඇති කිරීම යන වැරදි අර්ථයෙනි.

නමුත් "සඩඤ්ඤා, සඩඤ්ඤා, සඩඤ්ඤා" යන පදවලින් ධර්මයේ හඳුන්වන්නේ ඊට භාත්පසින්ම වෙනස් අරුතකි. සංසාර සම්බන්ධතාවයන් ගෙන් මිදී නිදහස්ව, සසර බැමි සිඳ දමා සසර දුකෙන් මිදී නිදහස් වන්නට, උපකාර වන ක්‍රියාකාර කම් (මාර්ගවර්ග) විග්‍රහ කරන ලද්දේ "සඩඤ්ඤා" යන ක්‍රියා පදයෙනි. මේ පදය "ගවිජාමි සරණං සඩඤ්ඤා" යනුවෙන් පෙන්නුම් වූ පාඨයෙහිද ක්‍රියා පදයක් ලෙසින්ම විග්‍රහ වන්නකි.

"සඩඤ්ඤා" යනුවෙන් ත්‍රිපිටකයෙහි සඳහන් කරන ලද්දේ ඒ ක්‍රියාකාරකම් කරන්නට උපකාර වන මාර්ග වර්ගවලට අදාලව අනුකූලව ගමන් කිරීමයි.

බුදුපියාණන් වහන්සේ වසර හතලිස් පහක් පුරාවටම මේ උතුම් බුද්ධ ධර්මය දේශණා කර ලෝකයාට මඟ පෙන්වා වදාලේ සංසාර බැමි වලින් මිදී සංසාර බැමි සිඳ දමන ප්‍රායෝගික ආකාරයයි. මේ මඟ මේ ගමන් මඟ මේ ක්‍රියාවලිය "සඩඤ්ඤා, සඩඤ්ඤා" යන පද වලින් විග්‍රහ කර පෙන්වා දෙන ලදී. ඒ අනුව "සඩඤ්ඤා" යනු ක්‍රියාපදයකි.

බුද්ධෝ සෝ හගවා බෝධියාමි ධම්මං දේසෙති

සංතෝ සෝ හගවා සමට්ඨාමි ධම්මං දේසෙති

යනුවෙන් පැහැදිලි කරන ලද තැනදීද විග්‍රහ කලේ මේ දහම් මඟ, මේ ධර්මය දේශණා කරන්නේ සංසාර බැමි වලින් අවශේෂ ලෝකයාවත් මුදවා ගන්නට මඟ පෙන්වාදීමට බවයි.

මේ මාර්ග වර්ගවල "සඩඤ්ඤා" "සඩඤ්ඤා" යන පදවලින් විග්‍රහ කර දී ඇත.

මේ මඟ අනුගමනය කරමින් මඟවල පූර්ණ කරගත් පුද්ගලයාට "සඩඤ්ඤා" "සංඝ" යන නම භාවිතා කළ හැකිය. උතුම් මඟ එල නොලැබූ පෘථග්ජන පුද්ගලයෙකුට "සඩඤ්ඤා" යන නාමය ත්‍රිපිටකයෙහි කොතැනකදී වත් භාවිතා කර නැත. "හික්ඛු" හෝ "පබ්බජ්ජා" යන නමත් ශ්‍රමණ හෝ මහණ බමුණන් යන නමත් පැවිද්දන් හැඳින්වීමට වදා භාවිතා කර ඇත.

අදටත් බෞද්ධ හෝ අබෞද්ධ ගිහි හෝ පැවිදි පිරිස අතර යම් කෙනෙකුත් මඟවල ලබා සිටි නම් ඒ උත්තමයා හැඳින්වීමට "සඩඤ්ඤා" යන පදය භාවිතා කිරීම කළ හැකිවෙයි. නමුත් සම්මතයෙන් මහණ උපසම්පදා වූ සියළුම දෙනා "සම්මුති සංඝයා" වහන්සේලා ලෙසින් හැඳින්වීම අදවන විට භාවිතයේ පවතින සිරිතකි. සම්ප්‍රදායයකි.

මඟවල ලැබූ හෝ නොලැබූ පැවිද්දන් පිළිබඳව වෙනස වෙන්කොට දැන හැඳින් ගැනීමේ හැකියාවක් හෝ ශක්තියක් කිසිම පාර්ශ්වයක පුද්ගලයෙකුට නැති නිසා පසු කාලීනව බෞද්ධ සමාජයේ සියළුම පැවිද්දන්ට සම්මුති සංඝයා වහන්සේලා වශයෙන් හැඳින්වුවත් මඟවල නොලැබූ කිසිවෙකුත් "සඩඝ" යන නාමය ලබන්නට සුදුසු නොවන්නේය.

සංඝාර සම්බන්ධතාවය සහමුලින්ම කපා සිඳ දමා රාග බව, ද්වේෂ බව, මෝහ බව සිතෙන් සහමුලින්ම උදුරා ඉවත් කිරීම "සඩඝ" යන ක්‍රියා පදයේ අර්ථය නිසා ඒ තත්වයට යම් මිනිසෙකුට පවත්වන්නට උපකාර වන උතුම් ධර්මය විකෘති කර, වෙනස් කර, මඟ වසා දැමීමට ක්‍රියා කිරීම "සඩඝෝ හේදෝ නින්නෝ" යන පදයෙන් බුද්ධ දේශනාවෙහි අවධාරණයෙන්ම පෙන්වා දී ඇත.

3. වොරෝපිත සුත්තං (අංගුත්තර නිකාය)

87. "ජති, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්නාගතො සුණන්තො පිසද්ධම්මං අහඬ්ඛොති යාමං ඔක්කම්තුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, කතමෙහි ජති? මාතා පිටිතා වොරොපිතාහොති, පිතාපිටිතා වොරොපිතොහොති, අරහං [අරහා (ස්වා.කං), අරහන්තො(ක)] පිටිතා වොරොපිතොහොති, තථාගතස්ස දුට්ඨෙන චිත්තෙන ලොභිතං උප්පාදිතං හොති, සඩඝො භින්නොහොති, දුප්පඤ්ඤා හොති ජළොච්ඡමුගො. ඉමෙහි ඛො, භික්ඛවෙ, ජති ධම්මෙහි සමන්නාගතො සුණන්තො පිසද්ධම්මං අහඬ්ඛොති යාමං ඔක්කම්තුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං.

"ජති, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්නාගතො සුණන්තො සද්ධම්මං අහඬ්ඛොති යාමං ඔක්කම්තුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං කතමෙහි ජති? නමාතාපිටිතා වොරොපිතාහොති, නපිතාපිටිතා වොරොපිතොහොති නඅරහං පිටිතා වොරොපිතොහොති,

තතථාගතස්ස දුට්ඨෙන චිත්තෙන ලොභිතං උප්පාදිතං හොති, සඩඝො භින්නොහොති, පඤ්ඤා වාහොති අපළොභෙන ඡමුගො, ඉමෙහි ඛො, භික්ඛවෙ, ජති ධම්මෙහි සමන්නාගතො සුණන්තො සද්ධම්මං අහඬ්ඛොති යාමං ඔක්කම්තුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, න්ති තති යං"

මෙම සුත්‍රයෙහි අවධාරණයෙන්ම ප්‍රකාශ කර ඇත්තේ නිවන් දකින්නට උපකාර වන පරිදි සද්ධර්මය අසන්නට නොලැබෙන අවස්ථාවක් පිළිබඳවය.

නිවන් මඟවල ලබන්නට නම් සිරි සද්ධර්මය ශ්‍රවණය කිරීම අනිවාර්යයෙන්ම ලැබිය යුතු බවත්, පරතෝක්ෂේපක ප්‍රත්‍යය හා සම්මා දිට්ඨියට පත්වීමට උපකාර වන සිරි සද්ධර්ම ශ්‍රවණය නොකර මඟවල ලැබිය නොහැකි බවත් මේ සුත්‍රයේ මෙන්ම අංගුත්තර නිකායේ වන සෝතාපත්ති අංග සුත්‍රයෙහිත් පැහැදිලිවම දක්වා ඇත.

මේ අනුව මෙය නියාම ධර්මයකි. යම් කෙනෙකු ආනන්තරික පාප කර්මයක් සිදු කල හොත් ඒ පුද්ගලයාට ඒ පාප කර්මය වල විපාක දී අවසන් වනතුරුම සිරි සද්ධර්ම ශ්‍රවණය සඳහා අවස්ථාවක් නොලැබෙයි. ඒ කර්ම නියාමය හා ධර්ම නියාමයට අනුවයි. මේ අනුව සම්මත්ත නියාමයට අනුව ඒ පාප කර්මය කරගත් පුද්ගලයා තම නිවන් මඟද වසා ආවරණය කර ගනී.

4. සත්තක්ඛන්තු පරම කථා (කථාවත්ථු පාලි)

641. සත්තක්ඛන්තු පරමොපුද්ගලො සත්තක්ඛන්තු පරමනාහියතොති? ආමන්තා. මාතාපිටිතා වොරොපිතා... පිතාපිටිතා වොරොපිතො... අරහාපිටිතා වොරොපිතො.. දුට්ඨෙන චිත්තෙන තථාගතස්ස ලොභිතං උප්පාදිතං... සඩඝො භින්නොති? නහෙවං චිත්තඬ්ඛො... පෙ...

සත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතොති? ආමන්තා අහබ්බොඅන්තරාධම්මංඅභිසමෙතූන්ති? නහෙවංචත්තබ්බෙ...පෙ... අහබ්බොඅන්තරාධම්මංඅභිසමෙතූන්ති? ආමන්තා මානාපිච්ඡාචාරොපිතා... පිනාපිච්ඡාචාරොපිතො... අරහාපිච්ඡාචාරොපිතො... දුට්ඨෙතච්ඡේතනතථාගතස්සලොභිතං උප්පාදිතං...සඛ්ඤානිත්තොති? නහෙවංචත්තබ්බෙ...පෙ...

642. සත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතොති? ආමන්තා. අත්ථිසොනියමෙයෙනනියමෙනසත්තක්ඛන්තූ පරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතොති? නහෙවංචත්තබ්බෙ...පෙ... අත්ථිතෙසතිපට්ඨානා...පෙ... සම්මප්පධානා...ඉද්ධිපාදා...ඉන්ද්රියා..ඛලා..ඛොජ්ඣාදියෙහිඛොජ්ඣාදියෙහිසත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතොති? නහෙවංචත්තබ්බෙ...පෙ...

643. අත්ථිසොනියමෙයෙනනියමෙනසත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතොති? ආමන්තා, හඤ්චිනත්ථිසොනියමෙයෙනනියමෙනසත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතො, නොචචතරෙචත්තබ්බෙ- "සත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතො" ති නත්ථිතෙසතිපට්ඨානා... ඛොජ්ඣාදියෙහිඛොජ්ඣාදියෙහි සත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතොති? ආමන්තා, හඤ්චිනත්ථිතෙ ඛොජ්ඣාදියෙහි ඛොජ්ඣාදියෙහි සත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතො. නොචචතරෙචත්තබ්බෙ- "සත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතො"ති.

644. සත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතොති? ආමන්තා, සකදාගාමිනියමෙනාති? නහෙවංචත්තබ්බෙ...පෙ... අනාගාමිනියමෙනාති? නහෙවංචත්තබ්බෙ...පෙ... අරහත්තනිය

මෙනාති? නහෙවංචත්තබ්බෙ...පෙ...

කතමෙනනියමෙනාති? සොනාපත්තිනියමෙනාති. සත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතොති? ආමන්තා. යෙකෙච්ඡොනාපත්තිනියමංඔක්කමන්ති, සබ්බේතෙ සත්තක්ඛන්තූපරමතානියතාති? නහෙවංචත්තබ්බෙ...පෙ...

645. නචත්තබ්බං, "සත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතො"ති? ආමන්තා. නනුසොසත්තක්ඛන්තූ පරමොති? ආමන්තා. හඤ්චිසොසත්තක්ඛන්තූපරමො, තෙනචතරෙචත්තබ්බෙ "සත්තක්ඛන්තූපරමොපුග්ගලොසත්තක්ඛන්තූපරමතානියතො" ති මෙම සුත්තයට අනුව සත්තක්ඛන්තූ පරමෝ පුග්ගලෝ යන පදයෙන් පෙන්නුයේ කෙත් සතක් පමණක් පසු කරන්නට ඉතිරිව සෝනාපත්ති ඵලයට පත්වූ පුද්ගලයායි. ඵචත් සත්තක්ඛන්තූ පරමෝ පුග්ගලො අතින් ආනන්තරික පාප කර්මයක් සිදු වන්නේම නැත. ඵය නියත ධර්මතාවයකි. **"ධම්මෝ නචේ රක්ථනි ධම්මේවාර"** යනු මෙයයි.

"අහබ්බො අන්තරා ධම්මං

අභිසමෙත්තු ආමන්තා, න හෙවං චත්තබ්බං මානා පිච්ඡං චාරොපිතා, පිනා පිච්ඡං චාරොපිතා, අරහා පිච්ඡං චාරොපිතා, දුට්ඨෙත ච්ඡේතන, තථාගතස්ස ලෝභිතං උප්පාදිතං, සඛ්ඤානිත්තොති"

මේ අනුව සෝනාපත්ති ඵලයට පත් වූ කෙත් සතක් පමණක් පසු කරන්නට ඉතිරි වූ අරිය ශ්‍රාවකයා අතින් මෙවන් ආනන්තරික පාප කර්මයක් සිදු වන්නට කිසිසේත්ම අවකාසයක් ඉඩක් නැත්තේමය. මේ නියත ධර්මතාවයකි. නියම ධර්මයකි. ඒ අනුව සෝනාපත්තිඵල ලාභියෙකු අතින් වැරදීමකින් හෝ ආනන්තරික පාපකර්මයක් සිදු නොවන්නේමය, යන්න මේ සුත්තයෙන් පැහැදිලි කරන ලද ධර්මතාවයයි. මඟඵල ලාභින්තොචන ඕනෑම කෙනෙකු අතින් ආනන්තරික පාප කර්මයක් සිදුවන්නට ඉඩ ඇති බවත් මෙහිදී පැහැදිලිවම දක්වා ඇත.

විමෙන්න මේ සූත්‍රයෙන් අවධාරණයෙන්ම ප්‍රකාශ කරන අනෙක් කරුණ වන්නේ ආනන්තර්ක පාප කර්මයක් සිදු කරගත් පුද්ගලයාට සතර සතිපට්ඨානය පටන් බොජ්ඣංග ධර්ම (සත්ත බොජ්ජංග) දක්වා සත්තිස් බෝධිපාක්ෂික ධර්මයන් අවබෝධ වන්නේද නැත. මඟවල ලබන්නටද අවකාශයක් නැත්තේමය.

5. සඛ්ඤාසූත්‍රය අංගුත්තර නිකාය දසක නිපාතය

37. "සඛ්ඤාසූත්‍රය" නි, හන්නෙ, වුච්චති කිත්තා චතානුබ්බො, හන්නෙ, සඛ්ඤාහින්නොහොති" නි? "ඉධුපාලි, හික්ඛු අධම්මං ධම්මොති දීපෙන්නි, ධම්මං අධම්මොති දීපෙන්නි, අවිනයං විනයොති දීපෙන්නි, විනයං අවිනයොති දීපෙන්නි, අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙන භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති දීපෙන්නි භාසිතං ලපිතං තථාගතෙන අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති දීපෙන්නි අනාවිණ්ණං තථාගතෙන ආවිණ්ණං තථාගතෙනාති දීපෙන්නි, ආවිණ්ණං තථාගතෙන අනාවිණ්ණං තථාගතෙනාති දීපෙන්නි, අපඤ්ඤත්තං තථාගතෙන පඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති දීපෙන්නි, පඤ්ඤත්තං තථාගතෙන අපඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති දීපෙන්නි, තෙ ඉමෙහි දසතිවත්ථු හි අවකස්සන්ති අපකස්සන්ති ආවෙති [ආවෙතිං (චුළුව. 352) ආවෙණි ආවෙණාකං (තත්ථෙව අධොලපි)] කම්මාති කරොන්ති ආවෙති පාති මොක්ඛං උද්දීසන්ති. චිත්තාවතාබ්බො, උපාලි, සඛ්ඤාහින්නොහොති" නි සත්තමං.

6. පට්ඨම ආනන්දසූත්තං (අංගුත්තර නිකාය දසක නිපාතය)

39. අට්ඨොආයස්මා ආනන්දො යෙන හගවා තෙන භුප සඬ්ඤාමි; උපසඬ්ඤාමිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා චකමන්තං හිසිදි. චකමන්තං හිසින්තො ආයස්මා ආනන්දො හගවන්තං ච තදවොච - "සඛ්ඤාසූත්‍රය" නි හන්නෙ, වුච්චති, කිත්තා චතානුබ්බො, හන්නෙ, සඛ්ඤාහින්නොහොති" නි? "ඉධානන්ද හික්ඛු අධම්මං ධම්මොති දීපෙන්නි,

ධම්මං අධම්මොති දීපෙන්නි, අවිනයං විනයොති දීපෙන්නි....පෙ.. පඤ්ඤත්තං තථාගතෙන අපඤ්ඤත්තං තථාගතෙනා දීපෙන්නි. තෙ ඉමෙහිද සවත්ථුහි අවකස්සන්ති අපකස්සන්ති ආවෙති කම්මාති කරොන්ති ආවෙති ධාති මොක්ඛං උද්දීසන්ති, චිත්තාවතාබ්බො, ආනන්ද, සඬ්ඤාහින්නොහොති, "ති.

සමග්ගං පන, හන්නෙ, සඬ්ඤාහින්නදිත්වා කිංසොපසවති" නි? "කප්පට්ඨිකං, ආනන්ද කිඬ්ඬිසංපසවති" නි "කිපන, හන්නෙ, කප්පට්ඨිකං කිඬ්ඬිස" නි? "කප්පං, ආනන්ද, තිරයමහිපච්චතිති-

ආපායිකොනෙරයිකො, කප්පට්ඨොසඬ්ඤාසූත්තො;
වග්ගරත්තෙ අධම්මට්ඨො, යොගත්ථෙ මාපධංසති;

සඬ්ඤාසූත්තං හින්නදිත්වා [හෙත්වාන (සී.ස්.යා) හිත්වාන (ක) චුළාව. 354; ඉතිචු 18; කථාව 657] කප්පංති වියම් හි පච්චති" හි නවමං;

බුදුපියාණන් පීචමානව වැඩ සිටි යුගයේදීත් බොහෝ පුද්ගලයින් නිවන් දකින්නට උපකාරවන පිරිසිදු නිවන් මඟ විවිධාකාරයෙන් වෙනස් කර ධර්මය අධර්මය කර බුද්ධ භාෂිතය වෙනස් කර ප්‍රකාශ කළ අවස්ථා තිබිනි.

මෙවන් එක් අවස්ථාවක උපාලි නැමැති හික්ඛුචක් බුදුපියාණන් වහන්සේගෙන් අසා සිටි ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු වශයෙන් අංගුත්තර නිකායේ වන "සඬ්ඤා" හේද සූත්‍රය දේශණා කර වදාල සේක.

මේ කරුණ පසු කලෙකදී බොහෝ දෙනා අතරේ සාකච්ඡාවට භාජනය වූ නිසා ආනන්ද භාමුදුරුවෝ තවදුරටත් කරුණු පැහැදිලි කරගැනීම සඳහා බුදුපියාණන්ගෙන් කරුණු විමසා සිටියහ. වියට ලැබුණු පිළිතුර වශයෙන් අංගුත්තර නිකායෙහි වන මේ පට්ඨම ආනන්ද සූත්‍රය දේශනා කරන ලදහ.

අද වන විට සන්නිවේදන මාර්ගවලින් මෙන්ම බොහෝ විහාරස්ථාන වලත් විශේෂයෙන්ම පොතොය දිනවලත් බුදුබන දේශනා කරන ගිහි පැවිදි දෙපිරිසම විසින්ම විශේෂයෙන්ම දැනගතයුතු කරුණු කාරණා මෙහි සඳහන් කරමි.

එමෙන්ම බුද්ධ ධර්මයට අදාළව පොත්පත් ලියා පල කරන ගිහි පැවිදි දෙපිරිසම මේ කරුණු තේරුම් ගෙන තමන් මේ ලියන පොතේ හෝ ලියවිල්ලේ සටහන් වන දේ නිසා තවත් කෙනෙකුගේ නිවන් මග වැසී ඇතිරී යන ආකාරයේ දහමක් තමන් කියන්නේ නම් ලියන්නේ නම් එය සංඝ භේදයට අයත් වන ආනන්තරික පාප කර්මයක් සිදු වන්නක් බව පැහැදිලිව තේරුම් ගත යුතුය.

සංඝායනාවක් පවත්වන්නට අදහස් කරන සාකච්ඡා කරන මේ යුගයේ බලධාරීන්ගෙන් හා නායක කාරකාදීන්ගෙන් අවධානයට යොමු විය යුතු මේ කරුණු නිවැරදිව තේරුම් ගෙන බුද්ධ ධර්මය සම්බන්ධව කරුණු ලියා එලි දැක්විය යුතුය. ඒවා ආවාට ගියාට අටුවාවෙහි තිබෙනවායැයි පෙන්වා දුන්නාට නිවැරදි බුදු දහම නොවේ නම් මේ ධර්ම සංඝායනාවලට සම්බන්ධ වන මුල්වන බොහෝ දෙනෙකුන්ද ආනන්තරික පාප කර්මයක හවුල් කරුවන් වන බවද මෙහිදී පැහැදිලිවම පෙන්වා දිය යුතුමය.

අද කාලයට අනුව දැනගත යුතු, තේරුම් ගත යුතු මෙතෙක් කල් යටපත්ව තිබූ වැදගත්ම ධර්මතාවයක් පිළිබඳව, පැහැදිලි කරගත යුතුව තිබෙනවා. බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරපු බුද්ධ ධර්මය බොහෝම දෙනෙක් අදවනවිට විකෘති කරල දේශනා කරමින් තමන්ටම අහිතකර ඵල විපාක උරුම කරගන්නා බව එහෙම නැත්නම් ආනන්තරික පාප කර්මයක් තමන්ම කරගන්නා බව නොදන්නා බොහෝ ගිහි පැවිදි දෙකොටසම වෙනුවෙන් මෙය පැහැදිලි කරදීම යුතුකමක් සේ සලකමි.

විශේෂයෙන්ම වර්තමාන යුගයේදී නොයෙකුත් සන්නිවේදන මාර්ග වලින් සහ විවිධ ආකාරයෙන් විවිධ තැන්වල ධර්මය දේශනා කරනවා. බුද්ධ ධර්මය දේශනා කරනව කියල තමන් කරන කියන දේ හේතුවල දහමට ගලපා බලන්නේ නැතිව ක්‍රියා කිරීම වැරදියි. ඒ අය කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් ඒ අය තේරුම් නොගත්ත ඒ අයට අවබෝධ නොවුනු ඉතාම වැදගත් දෙයක් බුද්ධ දේශනාවේ දේශනා කරල තියෙනවා. බුදු හාමුදුරුවෝ දේශනා කරපු සූත්‍ර ධර්ම කිහිපයක් ඇසුරෙන් මේ කරුණු ලෝකයාට දේශනා කර පැහැදිලි කර දීම සඳහා ත්‍රිපිටකයේ අංගුත්තර නිකායේත් විභංගප්පකරණයෙන් මහාවග්ග පාලියෙන් තියෙන ධර්ම කාරණා කිහිපයක් පිළිබඳව මෙහිදී විග්‍රහ කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. බුදුහාමුදුරුවෝ පංච ආනන්තරික පාප කම්මයන් ගැන දේශනා කරලා තියෙනවා.

1. මාතෘ විරෝපිතා, තමන් බිහිකල මවගේ ජීවිතේ තොර කිරීම
2. තමන්ගේ පියාගේ ජීවිතේ තොර කිරීම
3. අරහතුන් වහන්සේ නමකගේ ජීවිතය තොර කිරීම
4. කිලිටු චේතනාවක් ඇතිව, වැරදි චේතනාවක් ඇතිව බුදු කෙනෙක්ගේ ඇඟේ ලේ සෙලවීම (නමුත් ජීවක තුමා බුදුහාමුදුරුවන්ගේ කකුල තුළාල වුනාම බෙහෙත් දැමීම සිදුකලා චිතනදී ලේ සෙලවුනා. නමුත් ඒක වැරදි චේතනාවක් නොවෙයි. යහපත් චේතනාවක්. එහෙත් බුදුහාමුදුරුවන්ගේ ලේ සෙලවීම වැරදි චේතනාවක් ඇතිව කලොත් ඒකත් පංච ආනන්තරික පාප කම්ම වලට අනුවෙනවා)

5. ඊට පස්සේ අවසාන එක තමා “සංඝෝ භේදෝ නින්නෝ” සංඝභේදය කිරීම මේ පහ තමා ආනන්තරික පාප කම්ම, යමෙක් ආනන්තරික පාප කම්මයක් කරගත් මොහොතේ පටන්,(අන් අන්තරික) අතරක් නැතිවම ඒ පාප කම්මයේ ඵල විපාක ඒ පුද්ගලයාට උරුම වෙනවා. ඵල විපාක ලැබෙනවා. විඳවන්න වෙනවා. ඒ නිසා පංචානන්තරික පාප

කම්මයක් කල පුද්ගලයාට ඒ තමන් කරගත් පාප කම්මයේ බලය වැඩි නිසා ඔලුව උස්සන්න බැහැ. ධර්මය අහන්න බැහැ. ධර්මය තේරුම් ගන්න බැහැ. ඒ නිසා පාප කර්මය ගෙවා අවසන් කරන තුරුම ධර්ම මාර්ගයේ යන්න බැහැ. මඟවල ලබන්න බැහැ. මැරුනට පස්සේත් සතර අපායට ගිහිල්ලා ඒ පාපය, තමන් කර ගත්ත විනාශය අවසාන වන තුරුත් සතර අපායෙ ගත කරනවා.

ඒ නිසා බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරල තියෙනවා, මිනිහෙක් හැටියට උපදින යමෙක් තමා විසින් කරගන්න තියෙන ලොකුම හා බලවත්ම පාප කම්මය තමා මේ පංචානන්තරිය පාප කම්මය හැටියට දක්වන්නෙ. හැබැයි පංචානන්තරිය පාපකම්මයක් කලා කියලා නිවන් දකින්නට බැරි වෙන්නෙත් නැහැ. දැන් අග්‍රශ්‍රාවකයන් වහන්සේ කෙනෙක් වන මුගලන් මහ අරහතන් වහන්සේත් අතීතයේ පංචානන්තරිය පාප කම්මයක් කලා. නමුත් අරහත් වුනා. හැබැයි අරහත් වුනාට පස්සේත් කොටසක් පලවිපාක වැය කරන්න වුනා.

ඒ නිසා මේ පංචානන්තරිය පාප කම්මවල අන් අන්තර්ක කියන එකේ තේරුම අතරක් නැතිවම පාපයේ ඵල විපාක ගෙවන්න සිද්ධ වෙනවා කියන අදහසයි. ඒ වාගේම ආනන්තර්ක සමාධියත් තියෙනවා. යම් මඟවලලාහි අරහතුන් වහන්සේ කෙනෙක්ට අතරක් නැතිවම එක දිගටම දවස් හතක් (7) සංඥා වේදයිත නිරෝධ සමාපත්තියට සම්වැදිලි ආනන්තර්ක සමාධියෙන් ගත කරන්න පුළුවන්. ජීවත් වෙනවා, ඉන්නවා, හුස්ම ගන්නවා සියළුම දේ කරනවා. හැබැයි අතරක් නැතිවම සම්මාපත්තිය පවතිනවා. ඒකට කියනවා ආනන්තර්ක ඵල සංමාපත්තිය කියලා. ඒවාගේම ආනන්තර්ක කුසල ධර්මත් තියෙනවා. එතෙතදී යම්කිසි පුද්ගලයෙක් සෝනාපන්න ඵලයට පත්වුනොත් අරහත් මඟවලය සම්පූර්ණ වෙලා මේ පැවැත්ම අවසන් කරන තුරුම අතරක් නැතිවම නිවන කරා ගමන් කරනවා. පටිසෝත මාර්ගයේ ඉන්නවා. ඒක ආනන්තර්ක කුසල ධර්ම කියලා

බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරලා තියෙනවා. ඒ නිසා “ආනන්තර්ක” කියන වචනේ කොතනටත් ගැලපෙනවා. පාප කර්මයටත්, කුසල ධර්මයටත් ගැලපෙනවා. ඒක තේරුම් ගන්න ඕන.

අංගුත්තර නිකායේ එන (දසක නිපාතයේ) සංඝ භේද සූත්‍රයට අනුව බුදුහාමුදුරුවන්ගෙන් දම් සභා මණ්ඩපයේදී ලොකු ප්‍රශ්නයක් අහනවා. හැම කෙනෙක්ම කථා කරන්නට පටන් ගත්තා මේ ආනන්තර්ක පාප කර්මයක් වන සංඝ භේද, සංඝ භේදය කියනවා. මේකෙ තේරුම මොකක්ද කියලා ඒ නිසා බුදුහාමුදුරුවෝ මේ සංඝභේද කියන එක සූත්‍ර ධර්ම කිහිපයකදීම පැහැදිලිව පිරිසිදුව විග්‍රහ කරලා දීලා තියෙනවා.

මේ විග්‍රහය තියෙන්නේ ත්‍රිපිටකයේ අංගුත්තර නිකායේ හයවන පොතේ දසක නිපාතයේ ඒ කියන්නෙ කරුණු දහයකින් විස්තර කරල තියෙන සූත්‍රයක්, සූත්‍ර ධර්ම පහකම මේ සංඝ භේද පිළිබඳව විග්‍රහ කරල තියෙනවා. ආනන්ද හාමුදුරුවන්ට දේශනා කරපු සූත්‍රය තමා පඨම ආනන්ද සූත්‍රය. අංගුත්තර නිකායේ 10.1.4.9 යටතේ තියෙන සූත්‍රයක්.

**අට බො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසංකම්
උපසඩකම්ථවා හගවන්නං අභිවාදෙථවා ඒකමනතං නිසීදි
එකමනතං නිසීනෙනා බෙ ආයසමා ආනන්දෙ හගවනතං
එතදවොච**

“උපසඩකම්ථවා හගවන්නං අභිවාදෙථවා” බුදුහාමුදුරුවන්ට වැඳලා එකත්පස්ව ඉඳලා මෙන්න මේ වාගේ ප්‍රශ්නයක් ඇහැව්වා.

නිසින්නෝ බො ආයසමා ආනන්දෙ හගවනතං එතදවොච,
“එතදවොච” කියන්නේ ප්‍රශ්නයක් විමසුව, ඇහැව්වා කියන එකයි.
මේකයි ප්‍රශ්නය;
**සඩ්ඝ හෙදෝ සඩ්ඝ හෙදෝති හනෙන වුවචති
කින්නාවතානු බො හනෙන සඩ්ඝො නින්නො හොති ති**

මේ හේද හින්න යන්න එකට යන වචන දෙකක්,
 භාග්‍යවතුන් වහන්ස මේ හැම කෙනෙක්ම සඩ්‍ය හේද, සඩ්‍ය හේද
 කියනවා. මේකේ තේරුම මොකක්ද? මේක කොහොමද සිදුවෙන්නේ, කා
 අතින්ද මේක සිදුවෙන්නේ, මොන ආකාරයෙන්ද මේක සිදුවෙන්නේ, යමෙක්
 මේ පාපය සිද්ධ කරනවා නම් සිද්ධ වෙන්නේ කොහොමද? කියලා ආනන්ද
 භාමුදුරුවෝ ඇහැව්වා.
 ඒක බුදු භාමුදුරුවෝ බොහොම කෙටියෙන් පේළි ගණනකින් ආන්තද
 භාමුදුරුවන්ට විග්‍රහ කලා.

"ඉධානන්ද හික්ඛු"

"හික්ඛු" කියන්නේ මහණ මෙහෙණ උපාසක උපාසිකා සිව්වනක් පිරිසටමයි.

1. අධම්මං ධම්මොති දීපෙන්නි
 ධම්මං අධමෝති දීපෙන්නි
2. අවිනයං විනයෝති දීපෙන්නි
 විනයං අවිනයෝති දීපෙන්නි
3. අනාසිතං අලපිතං තථාගතෙන භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති
 දීපෙන්නි
 භාසිතං ලපිතං තථාගතෙන අනාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති
 දීපෙන්නි
4. අනාවිණ්ණං තථාගතෙන ආවිණ්ණං තථාගතෙනාති දීපෙන්නි
 ආවිණ්ණං තථාගතෙන අනාවිණ්ණං තථාගතෙනාති දීපෙන්නි
5. අපඤ්ඤාතතං තථාගතෙන පඤ්ඤාතතං තථාගතෙනාති
 දීපෙන්නි
 පඤ්ඤාතතං තථාගතෙන අපඤ්ඤාතතං තථාගතෙනාති
 දීපෙන්නි

මෙතන හැම පේළියකමත් වචනයක් තියෙනවා. දීපෙන්නි "දීපෙන්නි"
 කියලා කියන්නේ යමෙක් ධර්මය අනුමානයෙන් වැරදි ලෙස ප්‍රකාශ කර
 මෙයම සත්‍යය යැයි පන පිහිටුවා ප්‍රකාශ කිරීමයි. තමන් හරියටම ධර්මය
 අත්දැක ගන්නේ නැතිව හේතුවල දහමට බහා ගලපා නොබලා

අත්විඳගන්නා කියලා තවත් කෙනෙකුට ඒත්තු ගන්වන පරිදි වැරදි දේ
 දේශනා කිරීම හෝ ප්‍රකාශ කිරීම, ලියා තැබීම ආදිය කිරීමයි.

අධම්මං ධම්මොති දීපෙන්නි - ධම්මං අධමමොති දීපෙන්නි

ධර්මය යැයි අධර්මය දේශනා කිරීමත්, අධර්මය යැයි ධර්මය දේශනා
 කිරීමත් දෙකම වැරදියි. මෙහෙම එකක් නැහැ කියලා ධර්මය අධර්මය
 කිරීමත්, අධර්මය ධර්මය කිරීමත් ඒ දෙකෙන්ම දීපෙන්නි කියන වචනයෙන්

කියවෙන්නේ තමන් අනුමාන ශ්‍රෝණයෙන් දැන ගත් දේ එහෙම
 නැත්නම් වැරදියට කාගෙන් හරි අනගන්ත දේ තවත් කෙනෙකුට වැරදියට
 ප්‍රකාශ කරල ඒ පුද්ගලයාව අතරමං කරනවා මං මුලා කරන අර්ථයක්
 කියලා දිලා වැරදි පාරකට යොමු කරනවා කියන එකයි මෙතන දීපෙන්නි
 කියලා කියන්නේ. ඒ නිසා මේක සංඝ හේදයට අනුවෙනවා.

බුදුභාමුදුරුවෝ දේශනා කරන ලද උතුම් ධර්මය පටිච්ච සමුප්පාද
 ධර්මය, සංදේශනාව, ද්විතානුස්සතිය, තිපරිවට්ටිය, චතුඅරිය සච්ච,
 අනිච්ච, දුක්ඛ, අනත්ත සතර සතිපට්ඨානයන්, සතර සෘද්ධි පාද, සතර
 සතිපට්ඨාන ආදී සත්තිස් බෝධිපාක්ෂික ධර්ම වශයෙන් නිවනට
 උපකාරවන සේ දේශනා කරන ලද ධර්මය වෙනස් කර ධර්මය අධර්මය සේ
 දේශනා කිරීමත් අධර්මය ධර්මය සේ දේශනා කිරීමත් යන දෙකම සංඝ
 හේද පාප කර්මයකි.

අවිනයං විනයෝති දීපෙන්නි- විනයං අවිනයෝති දීපෙන්නි

බුදුභාමුදුරුවෝ ණය විග්‍රහයක් කරල, විනය විග්‍රහ කලා. ඒ කියන්නේ
 සංඝාර ණයෙන් වෙන් වෙන ආකාරයයි විනය ලෙසින් විග්‍රහ කලේ. මේ ණය,
 විනය කියන කරුණු දෙක හොඳට තේරුම් ගත යුතුයි. මේ ණය කියන්නේ
 මුදලින් ණය වෙන කට්ටක් නොවෙයි. දස අකුසල් වලින් සහ ව්‍යාපාදය,
 අභිජ්ජා, ද්‍රෝමනස්ස යන මේ සියළුම දේ වලින් ණය වෙනවා. ඒ කියන්නේ

තමන් කරන, කියන හිතන වචනයෙන්, ක්‍රියාවෙන්, සිතුවිල්ලෙන් කරන්නාවූ සියළුම වැරදි නිසා යම් කෙනෙකු මේ සංසාර ණය ගනුදෙනුවකට බැඳෙනවා. රාගයෙන්, ද්වේශයෙන්, මෝහයෙන් පංචස්කන්ධය උපාදානය කර ගත්තොත් ණය වෙනවා. අපේ ඉන්ද්‍රිය හය ආයතන වශයෙන් පාවිච්චි කරල මේවා හිච්චයි, සුඛයි, අත්ථයි කියල උපාදානය කරගත්තොත් අපි ණය වෙනවා. අත්ථයි කියන්නේ මමත්වයෙන්, මමායනයෙන් මඤ්ඤතාවයෙන්, අස්මිමානයෙන් මම යැයි මගේ යැයි අල්ලා ගැනීමයි. මේ ණය සහ විනය බුදුහාමුදුරුවෝ විනය පිටකයේ සහ විභංගප්‍රකරණයේ බොහෝ තැන්වල දේශනා කරල තියෙනවා. මේක වැරදියට විග්‍රහ කලොත් ශ්‍රාවකයන්ට තේරුම් ගන්න බැරි විදියට ලියලා දැක්වුවොත් මෙන්න මේ ණය විනය වැරදි ලෙස ලෝකයාට දේශනා කිරීමෙන්, ලෝකයා වැරදි ලෙස තේරුම් ගත්තොත් මේ සංඝ භේදය වෙනවා කියලා බුදුහාමුදුරුවෝ පැහැදිලිවම දේශනා කරලා තියෙනවා.

එදා බුදුහාමුදුරුවන්ගේ පිරිනිවන් පෑමෙන් පසු කාලීනව නොයෙකුත් ආකාරයට අටුවා, ටිකා, ටිප්පති විශුද්ධි මාර්ගය ආදී පොත් පත් ලිවීමෙන් බොහෝ අය මේ සංඝ භේද පාප කර්මය කර ගත්තා. විශුද්ධි මාර්ගය ගුරු කොට ගරු කොට පොත් ලියූ අදටත් පොත් පත් ලියන සියළුම දෙනා මේ පාප කර්මය තවදුරටත් කර ගන්නවා.

අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙන - භාසිතං ලපිතං
තථාගතෙනාති දීපෙන්නි
භාසිතං ලපිතං තථාගතෙන- අභාසිතං අලපිතං
තථාගතෙනාති දීපෙන්නි.

මෙහි ලපිතං කියන්නේ අනුදෑන වදාල, භාසිතං කියන්නේ දේශනා කර වදාල බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා නොකල දේ සහ අනුදෑන වදාල නැති දේවල් මෙන්න මේ ආකාරයයි කියලා තියෙන්නේ කියල දේශනා කරනවා නම් එය අභාසිතං අලපිතං තථාගතේන භාසිතං ලපිතං කිරීමයි.

තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා කරපු දේ විග්‍රහ කරපු දේ අනු දෑන වදාල දේ තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා කලේ නෑ කියලා කියනවා. ඒ වාගේම බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරපු අනුදෑන වදාල, යම් යම් දේවල් මේ ආකාරයෙන් නොවේ මෙන්න මෙහෙම කියල තියෙනවා යනුවෙන් වැරදියට කියල වැරදි දේ දේශනා කිරීම භාසිතං ලපිතං තථාගතෙන- අභාසිතං අලපිතං කිරීම හතරවෙනි ආනන්තරික පාප කර්මයක් කර ගැනීමයි.

බුද්ධ භාෂිතය කියන්නේ පරියාප්ති ධර්මය, ඒ පරියාප්ති ධර්මයට යම් යම් දේවල් එකතු කරල වෙන වෙන භාෂාවලට පරිවර්ථනය කරලා, වෙනත් අර්ථයක් දැක්වීම අභාසිතං අලපිතං කිරීමයි. විශේෂයෙන්ම චන්දස් වෛදික භාෂාවට පෙරලීමත් ඒ සංස්කෘත පද භාවිතා කර වැරදි අර්ථ දැක්වීමත් මෙම පාප කර්මයටම අයත් වේ. ත්‍රිපිටකය සිංහල ඛසට පරිවර්ථනය කිරීමේදී මේ පාප කර්මය බහුලවම සිදුව ඇත.

තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා නොකරපු දේ විග්‍රහ නොකරපු දේ තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා කලා කියලා වෙනත් භාෂාවකට පරිවර්ථනය කිරීම ලියා දැක්වීම හෝ දේශනා කිරීම සංඝ භේදයයි.

උදාහරණයක් විදියට “අනිච්ච, දුක්ඛ, අනත්ථ” කියන තිලක්ඛණය, බුද්ධ භාෂිතය ලපිතය සිංහල භාෂාවට පරිවර්ථනය කරල අනිත්‍යයි, දුකයි, අනාත්මයි. කියල යම් කිසි කෙනෙක් දේශනා කලොත් පොත පතක ලියල දැක්වුවොත් එය සංඝ භේදයක් වෙනවා. බුදුහාමුදුරුවන්ගේ දේශනාව මාගධී භාෂාවේ තියෙන්නේ අනිච්ච, දුක්ඛ, අනත්ත, අනික් පැත්තේ තියෙන්නේ “නිච්ච, සුඛ, අත්ථ”

අනාවිණ්ණං තථාගතෙන ආවිණ්ණං තථාගතෙනාති දීපෙන්නි
ආවිණ්ණං තථාගතෙන අනාවිණ්ණං තථාගතෙනාති දීපෙන්නි

තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා කරපු අරිය සච්ච විභංග සූත්‍රයේ

පැහැදිලි කර දෙන ආවික්ඛනා දේශනාව, "පඤ්ඤාපනා , පටිඨපනා විභජනා, විචරනා, උත්තාන කම්මන්ති" වශයෙනුයි දේශනා කලේ ඒ කියන්නේ නිවන් අවබෝධ කර ගැනීමට උපකාරවන ආකාරයටමයි දේශනා කලේ නමුත් මේ ආවිණ්ණ දේශනාව අනාවිණ්ණ දේශනාවක් කරමින් දිව්‍ය ලෝකෙ යවන්න අපායෙන් බේරෙන්න මතු බුදුවන බුදුන් දැක නිවන් දකින්න වහෙම නැත්නම් ධ්‍යාන ලබල බුහිම ලෝකයට ගිහිල්ල බුහිම පාල සූත්‍රයේ කියල තියෙන බුහිම දැලට අනුවෙන නා තව බොහෝ අභිඤ්ඤා ලබන්න යම් කිසි කෙනෙක් මේ උතුම් ධර්මය දේශනා කරනවා නම් එතනදී අර ආවිණ්ණ දේශනාව අනාවිණ්ණ දේශනාවක් වෙනවා. ඒ වාගේම තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා නොකරපු මේ අනාවිණ්ණ දේශනාවන් ආවිණ්ණ දේශනාවන් හැටියට දේශනා කිරීමත් සංඝභේදයට අනුවෙන වරදක් බුදුහාමුදුරුවන්ගේ බුද්ධ භාෂිතය දක්වන වචන ඒ ආකාරයෙන්ම දේශනා නොකලොත් මේ මාගධී වචන වලට වැරදි ලෙසින් පද පරම සිංහල වචනයක් කිව්වොත් අර්ථය වෙනස් කලොත් ඒක සංඝ භේදයට අනු වෙනවා. ආනන්තරික පාප කර්මයක් කලා වෙනවා.

අපඤ්ඤානං තථාගතෙන පඤ්ඤානං තථාගතෙනාති දිපෙන්නි පඤ්ඤානං තථාගතෙන අපඤ්ඤානං තථාගතෙනාති දිපෙන්නි.

ඒ වාගේම පඤ්ඤාත්ති අපඤ්ඤාත්ති හැටියට අපඤ්ඤාත්ති පඤ්ඤාත්ති හැටියට දේශනා කරනවා නම් ඒ පුද්ගලයා සඩඬෝ හින්තෝ පාප කර්මය කරගන්නා.

මේ ආකාරයට සඩඬෝ හින්තෝ හෙදේ ලෙසින් කරුණු 10ක් විග්‍රහ කලා.

තෙ ඉමෙහි දසති වත්තති අවකසසනති වචකසසනති ආවෙනිකමමාති කරොනති

ආවෙනිකමමාති කරොනති කියන්නෙ වැරදි ආකාරයට මේ ධර්මය වැරදි පරිවර්ථනයකින් හෝ විග්‍රහයකින් හෝ විස්තරයකින් හෝ වැරදි

ආකාරයට කියා මිනිසුන් නොමඟ යැවීමයි. "මෙන්න මේකයි බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරල තියෙනනෙ මෙහෙම එකක් දේශනා කරල නෑ" කියලා වැරදි විධියට, වැරදි අර්ථයක් ප්‍රකාශ කිරීම සංඝභේදයයි.

මේ ආකාරයට අවකස්සන්ති වචකස්සන්ති තව පුද්ගලයෙක්ව අපහසුවට වැරදි පාරකට අතරමං කිරීමට යොමු කරනවා නම් සංසාරෙ අතරමං කරවනවා නම් ඒක සඩඬෝ හින්තෝ ආනන්තරික පාප කර්මයක් වෙනවා.

අවකසසනති වචකසසනති ආවෙනිකමමාති කරොනති ආවෙනි පාතිමොකඛං උදදිසන්ති චිත්තාවතා බො ආන්තද සඩඬො හින්තො හොති ති

මෙන්න මේ කරුණු දහය හරි හැටි තේරුම් නොගෙන යම් කිසි කෙනෙක් වැරදි ආකාරයට වැරදි සේ ධර්මය අධර්මය කිරීම, විනය අවිනය කිරීම, බුදුහාමුදුරුවන්ගේ බුද්ධ භාෂිතය ලපිතය අලපිතය අභාෂිතය අලපිතය කිරීම, බුදුහාමුදුරුවන්ගේ ආවිණ්ණ දේශනාව ආනාවිණ්ණ දේශනාව සේ දේශනා කිරීම සංඝ භේද කර්මය කර ගැනීමයි. මේ මහා පාප කර්මය බෝහෝ කොටම ත්‍රිපිටකය සිංහලයට හෝ වෙනත් ඛසකට පදපරම ලෙසින් පරිවර්තනය කල පරිවර්ථනයන් අතින්ද සිදු වී ඇත.

බුදුහාමුදුරුවෝ පිරිනිවන් පාලා අවුරුදු 900කට විතර පස්සේ ඔය විසුද්ධි මාර්ගය ඇතුළු පොත් 17ක් ලියල මේ ධර්මය හින්ත කිරීම භේද කිරීම, විනාශ කිරීම කරල පරමාර්ථ ධර්මය වෙනස් කරලා සම්මතයෙන් මේ වචන අරගෙන ක්‍රියාපද නාම පදයක් කර ගන්නා මේ මාගධී භාෂාවේ යම් යම් වචන නාම පද හැටියටත් ක්‍රියා පද හැටියටත් දෙකටම පාවිච්චි කරල තියෙනවා. සංඝ කියන්නේ නාම පදයක් වුනත් සංඝෝ , සංඝං කියන්නේ ක්‍රියා පදයන්,

උදාහරණ හැටියට, බුද්ධිමය සරණාංග චරිතය, ධර්මය සරණාංග චරිතය, සංඝයා සරණාංග චරිතය යන්න මාගධී භාෂාවෙන් තියෙන්නේ, ගවිජාමි සරණාංග බුද්ධිමය, ගවිජාමි සරණාංග ධර්මය, ගවිජාමි සරණාංග සංඝයා යනු වෙනස්.

මෙතන බුද්ධිමය, ධර්මය, සංඝයා කියන්නේ කිසිසේත්ම නාම පද තුනක් නොවෙයි. ක්‍රියා පද තුනක්. අපි මේ තිසරණය කියලා කියන්නේ තමන්ගේ හිතේ ඇති කර ගත යුතු පිරිසිදු බවට පත් කර ගත යුතු මඟවල ලබන්නට උපකාර වන ක්‍රියාකාරකම් තුනක්.

මේ රාග බව, ද්වේශ බව, මෝහ බව උදුරා දැමීම සඳහා ප්‍රායෝගිකවම තමා තුළින් කරගතයුතු කළ යුතු ක්‍රියාකාරකම් වලටයි බුද්ධිමය කිව්වේ, එනම් බව උදුරා දමන්නට කරන ක්‍රියාකාරකම් වලටයි.

ඊළඟට ධර්මය කිව්වේ සුත්‍රයට ධර්මයට බහා ගලපා බලා විනයට සසඳා බලා තමන්ගේ සිතට එන අරමුණු වලින් අයහපත් දේ ඉවත් කිරීමත් යහපත් දේ භාවිතා කිරීමත් ගවිජාමි සරණාංග ධර්මය කියන්නේ.

සංඝයා කිව්වේ මේ සංඝාර සම්බන්ධතාවය මේ සමුදය ගසා බිඳලා සිතෙන් අස්කරලා දමන්නට උපකාරවන මාර්ග වර්ගයට පිළිබඳ විග්‍රහ කරපු දෙයක්. ඒ නිසා මේ ගවිජාමි සරණාංග බුද්ධිමය, ගවිජාමි සරණාංග ධර්මය, ගවිජාමි සරණාංග සංඝයා, කියන පේළි තුන අතින් පැත්ත ගැහැට්ටම මේක නාම පද තුනක් වුනා. බුද්ධිමය කියන්නේ අර පන්සලේ තියෙන බුදු පිළිමය, ධර්මය කියන්නේ පුස්තකාලේ හෝ බණ මඩුවේ තියෙන ත්‍රිපිටක පොත් ටිකටයි, සංඝයා කියන්නේ පන්සලේ ඉන්න භාමුදුරුවන්ටයි, මේක වැරදියි. බුද්ධිමය, ධර්මය, සංඝයා කියන වචන තුනම නාම පද තුනක් හැටියට නෙවෙයි ත්‍රිපිටකයේ මෙතැන විග්‍රහ කරලා තියෙන්නේ ක්‍රියාපද තුනක් හැටියටයි. මේවා නාම පද තුනක් කර ගැනීම තමයි අපිට මේ සියළු වැරදිම වලට හේතු වුනේ. සංඝයා හිතනේ මෙතන පුද්ගලයෙක් නොවෙයි. භාමුදුරුවෝ

නමක් නොවෙයි සංඝයා කියන්නේ මේ සංඝාර සම්බන්ධතාවයක් මේ සංඝාර බන්ධනයක් මේ බැඳුම් තුන ගහල බිඳල යම් කිසි පුද්ගලයෙක් සංඝයා කියන තත්වයට පත් වෙනවා. සංඝයා කියන තත්වයට පත් වෙනවා. බුදුභාමුදුරුවෝ මේ ධර්මය දේශනා කලේ නිවන් දකින්නට උපකාර වන මාර්ග වර්ගයට පෙන්වා දීමටයි. හින්න කරන්නේ හේතු කරන්නේ ඒ මගයි. ධර්මය වහල, ආචරණය කරලා තව කෙනෙකුගේ නිවන් මඟ ආචරණය කරනවා නම් ඒක අර කියන ආනන්තරික පාප කර්මයයි. සංඝයා හේතු කිරීමයි.

ඊළඟට බුදුභාමුදුරුවන්ගේ දේශනාව මාගධී භාෂාවේ තියෙන්නේ අනිච්ච, දුක්ඛ, අනත්ත, අනිත්ත පැත්තේ තියෙන්නේ "නිච්ච, සුඛ, අත්ත" මේ අනිච්ච, දුක්ඛ, අනත්ත කියන වචන තුන දැන් වැරදියට පරිවර්තනය කරලා තියෙනවා අනිත්තයි, දුක්ඛය, අනත්තයි කියලා.

මේ තිලක්ඛණය කියන බුද්ධ භාෂිතය ත්‍රිලක්ඛණය යයි පරිවර්තනය කරලා තියෙනවා මේක ලකුණු තුනක් නොවෙයි. කපා දැමිය හැකි බය කල හැකි ගති තුනක්. ඒවාගේම ඛණ සම්පත්තිය, කෂණ සම්පත්තිය කියලා පරිවර්තනය කරලා තියෙනවා. ඛණ කියන්නේ කෙලෙස් කපා දැමිය හැකි යන්නයි.

ඒවාගේම භව, භවෝ, භවං කියන මාගධී පද භවය කියලා වැරදියට පරිවර්තනය කරලා තියෙනවා.

අස්ස, පස්ස, කියන මාගධී පද ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස යැයි වැරදි ලෙස පරිවර්තනය කරලා තියෙනවා. අස්සස් කරනවා කියලා අපි අද භාවිතා කරන වචනයක් තියෙනවා. එනම් අස්ස පස්ස කියන්නේ අවශ්‍ය දේ ඇතුලට ගැනීමත්, අනවශ්‍ය දේ ඉවත් කිරීම, ප්‍රභාණය කිරීම යන අදහසයි. එය මේ දොරවල් හයෙන්ම කල යුතු දෙයක්, සේවිතබ්බ අසේවිතබ්බ සූත්‍රයේ පැහැදිලිව මෙය විග්‍රහ කරලා තියෙනවා.

බුද්ධ භාෂිතයේ එන ද්විතානුස්සතිය, පසු කාලීනව දේවතානුස්සතිය, ලෙස වෙනස් කරල පරිවර්ථනය කරලා තියෙනවා. ද්විතානුස්සතිය, ද්විතාවය , දෙපැත්ත බුද්ධ භාෂිතයේ සෑම තැනකම දේශනා කරල තියෙන ධර්මතාවයක්, මේක දේව ධර්මය නොවේ. ලෝක පාලක ධර්මතා දෙක.

සුව, අසුව ධර්මස්කන්ධය අසුභාරදහසක් ධර්මය ලෙස වැරදියට පරිවර්ථනය කරලා තියෙනවා. මේ දෙපැත්ත පැවැත්ම හා නිවහයි.

නිබ්බිදා යන්න කල කිරීම ලෙස වැරදියට පරිවර්ථනය කරලා තියෙනවා නිබ්බිදා යනු කෙලෙස් බැමි තුනට නොබැඳීමයි.

ඒවාගේම ධර්මවක්ක පවත්වන සූත්‍රයේ කරපු “කාම සුඛල්ලිකානු යෝගෝ අත්තකිලමතානු යෝගෝ උහෝ අත්තෝ අනුපගම්ම මක්ඛිපිමා පටිපදා භගවතේන අභිසම්බුද්ධා” කියන බුද්ධ භාෂිතයේ මක්ඛිපිමා පටිපදා කියන එක මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව, මැද මාවත හෝ මැදමී පිලිවෙත(Middle Path) කියල වැරදියට දේශනා කලොත් අර ආචින්න දේශනාව ආනාචින්න දේශනාවක් වුනා. එය සංඝ භේදයට අනුවෙනවා.

අර්ථ, ධර්ම, නිරුක්ති, පටිසංභිදා වශයෙන් විග්‍රහ කළ යුතු මේ උතුම් බුද්ධ භාෂිතය පද පරම ලෙස අර්ථ දක්වා පරිවර්ථනය කර විග්‍රහ කිරීම අදටත් බහුලවම සිදු වෙනවා. නමුත් මේ අය මේක ආනන්තරික පාප කර්මයක් වන බව දන්නේ නැහැ. දැන කලත් නොදැන කලත් මේ වැරදි පරිවර්ථනයන් නිසා සංඝ භේදයක් වෙනවා. ඒනිසා ඒ අය කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් මේවා පෙන්වා දිය යුතුයි.

බුදුහාමුදුරුවන් දේශණාකල ධර්මය “සාත්තං සව්‍යඤ්ජනං කේවල පරිපුණ්ණං, පරිඤ්ඤං”. අඩුගානෙ වචනයක් අකුරක් ඇලපිල්ලක් කිසිකෙනෙකුට වෙනස් කරන්න පුළුවන් කමක් නෑ. වෙනස් කරන්න ඉඩක් තියලත් නෑ. නමුත් බොහෝ අය පස්සේ කාලෙකදී මේ බුද්ධ භාෂිතයට

අටුවා ටීකා ලියල, විඤ්ඤි මාර්ගය ලියලා නොයෙකුත් ආකාරයෙන් මේ බුදු දහම වෙනස් කරල තියෙනවා.

භාවනාවටත්, ශීලයටත්, ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගටත් මෙවන් වැරදි විග්‍රහයක් දැනට භාවිතයේ පවතින බව සියළු දෙනාම හොඳට තේරුම් ගන්න ඕන. මේ බුද්ධ භාෂිතය ලපිතය බුද්ධ දේශනාව, ආචික්ඛනා දේශනාව තේරුමක් නැතිව, කාගෙන් හරි අහල දැන ගෙන පොතකින් බලාගෙන, අටුවා කාරයන්ගෙ පොත් පත් වලින් අරගෙන මේ ධර්මය අධර්මය ලෙස දේශනා කිරීමෙන් සංඝභේදය කරගන්නවා. සමහර අටුවාවල හරි දේවල් තියෙනවා. වැරදි තැන් වැඩියි.

විශේෂයෙන්ම බුද්ධඝෝෂ හාමුදුරුවන් ලියූ අටුවාවන්හි බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරපු දස අනුස්සති, සම සතලස් භාවනාවක් හැටියට විග්‍රහ කරල, අර බුද්ධ භාෂිතය ලපිතය, බුදුහාමුදුරුවෝ පනවා වදාල දේ බුද්ධ ප්‍රඥාප්තිය වෙසන් කලා.

මේ සංඝ භේද සූත්‍රය ත්‍රිපිටකයෙ ලියල තියෙනවා බොහෝ අය මේවත් කියවනවා. නමුත් මේකේ අර්ථ, ධර්ම තේරුම් අරගෙන නැහැ. තව තවත් ඔය වැරදි වැඩේම ඉදිරියටත් කරලා ධර්මය අධර්මය කරලා ඔය ආචින්න දේශනාව අනාචින්න කරලා. බුදුහාමුදුරුවන්ගේ බුද්ධ භාෂිතය ලපිතය, අලපිතය අභාෂිතය කරලා. අනික් අයගෙ නිවන් මඟ වහන එක දැන්වත් නවත්වන්න ඕන. අපි සෑම කෙනෙක්ම, නිවැරදි ධර්මය තේරුම් ගත් අය විසින් නියම නිවැරදි නිවන් මඟ ලෝකයාට පැහැදිලි කරලා දෙන්න ඕන. විශේෂයෙන්ම ශීලය , සමාධිය, භාවනාව ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ආදී සියළු දේට මේ දේ අදාල වෙනවා. සියළු දේටම කලින් සෘජුවම මේ ධර්මය, නිවැරදි දේ නිවැරදි ලෙසත් වැරදි දේ වැරදි ලෙසත් දැන ධර්ම මාර්ගය අනුගමනය කල යුතුයි. වැරදි දේ අත් හැරීමත් කල යුතුයි. ඒ නිසා මේ සූත්‍රය මතු කරලා පෙන්නුවේ බොහෝ දෙනෙක් මේ වැරදි තව තවත් කර ගෙන ආනන්තරිය පාප කර්මයක් කර ගන්න නිසා. ඊටත් වඩා තවත් විශාල

පිරිසකගේ නිවන වැහීම බොහෝම බලවත් පාපයක් වන නිසයි.

බුදුහාමුදුරුවෝ අවුරුදු 45ක්ම පනවා වදාළ ප්‍රඥාප්ති තියෙනවා. ඒවා උද්දේශ, නිද්දේශ, පටිනිද්දේශ කියලා තිපරිවට්ටියකින් විග්‍රහ කරල තියෙනවා.

ඒවා සංදේශනාව, ද්විතාවය, තිපරිවට්ටිය, චතුෂ්ථය සවිචය, පටිච්ච සමුප්පාද ධර්මයට අදාලව දේශනා කරලා කල යුතු දේ සහ නොකල යුතු දේ පැහැදිලිව පෙන්වා දී පනවා වදාල. නමුත් පසුකලකදී මේ ප්‍රඥාප්ති මහායානිකයෝ සහ තව නොයෙක් අය දේව ආගම් වලට, උපනිශද් ධර්මයට ජෛන ආගම්වලට ගැලපෙන ආකාරයට වෙනස් කරලා තියෙනවා. මේ තමයි සංඝභේදය.

මේවා සංඝභේදයට අනුවෙන පාපකර්මයන් වන බවත් නොදන්නා නිසා විශේෂයෙන්ම අද වර්තමානයේ ධර්මය දේශනා කරන අපේ පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේලාට මේ කරගන්න ආනන්තර්ක පාපකර්ම වලින් මිදී නිදහස් වෙන්න අපි මේ සත්‍යය පැහැදිලි කරලා, කියලා දීලා අනුකම්පාවෙන් ඒ අයත් මේ පාපයෙන් මුදවා ගන්න ඕන. ඒ සඳහා මිසක් මානසකින්, තරහකින්, වෛරයකින් කියන දෙයක් දෙයක් නොවෙයි. ලියා දක්වන දෙයක් නෙමෙයි මේ ලියවිල්ල. මේ අනුව විශේෂයෙන්ම මෙම කරුණා ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන සියළුම නායකයින් පාලකයින් උතුම් බුද්ධ ධර්මය විකෘති කිරීමෙන් කරගන්නා බලවත් පාප කර්මයෙන් වැළකෙන්නට වගබලා ගත යුතුයි. මෙය උතුම් බුද්ධ ධර්මයේ නාමයෙන් කරණු ලබන කාරුණික ඉල්ලීමකි.